

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๘๒/๒๕๕๕
คดีหมายเลขแดงที่ ๑๙๘/๒๕๕๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๓ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๙

ระหว่าง	{	จำสิทธิเอก สุระพงษ์ สนั่นเอื้อ	ผู้ฟ้องคดี
		เทศบาลตำบลนครไทย	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่ง โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๔๖๐/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ ๓๕๖/๒๕๕๙ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองพิษณุโลก)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีรับราชการเป็นพนักงานเทศบาล ตำแหน่งรองปลัดเทศบาล สังกัดผู้ถูกฟ้องคดี ได้รับความเดือดร้อนเสียหาย จากคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๒๗๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ เรื่อง การเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาลสามัญ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ (ครั้งที่ ๑) ที่งดการเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดี โดยหมายเหตุน่าไม่ผ่านการประเมิน ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสือลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อนายกเทศมนตรีตำบลนครไทยแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดี ได้มีคำสั่งที่ ๓๓๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ในชั้นประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของ พนักงานเทศบาลรายผู้ฟ้องคดี นายสุกิจ ศรีไกรวัชร ปลัดเทศบาลตำบลนครไทย ได้ร่วมกับนายเอกชัย ไชจิวิศาล นายกเทศมนตรีตำบลนครไทย และคณะกรรมการ พิจารณาผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล ตามคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑๘๔/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๙ ซึ่งทั้งหมดเป็น เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดี จงใจเลือกปฏิบัติกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ใช้ตำแหน่งอำนาจหน้าที่กลั่นแกล้งประเมินให้ผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ซึ่งมีสาเหตุจากการที่นายสุกิจและนายเอกชัยไม่พอใจที่ผู้ฟ้องคดีตรวจพบ การทุจริตในหน้าที่ราชการ ที่บุคคลทั้งสองได้ร่วมกับพนักงานเทศบาลอีกสองคน ปลอมแปลงเอกสารราชการเบิกจ่ายเงินงบประมาณค่าจัดซื้ออรรถระเข้าซ่อมไฟฟ้า ต่อมา จึงไม่มอบหมายงานให้ผู้ฟ้องคดี ทำให้ผู้ฟ้องคดีมีผลงานน้อย และเรื่องทุจริตในหน้าที่ ราชการนี้ ผู้ฟ้องคดีได้ร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน รวมทั้งได้ร้องเรียนต่อ นายอำเภอ นครไทย จนนายอำเภอ นครไทยชี้มูลความผิด ซึ่งเหตุการณ์ทำนองนี้เกิดขึ้น ต่อเนื่องมาตั้งแต่วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ดังปรากฏในคดีหมายเลขดำที่ ๒๔๗/๒๕๔๘ ของ ศาลปกครองพิษณุโลก แต่ปรากฏว่าตามคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๒๗๑/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ เรื่อง การเลื่อนขั้นเงินเดือนดังกล่าว นายสุกิจและพนักงานเทศบาล อีกสองคนที่ร่วมกันปลอมแปลงเอกสารราชการเบิกจ่ายเงิน กลับได้รับการเลื่อนขั้น เงินเดือนเป็นกรณีพิเศษ ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากการไม่ได้เลื่อนขั้นเงินเดือน จาก ท.๖ ขั้น ๒ ขั้น ๑๒,๗๓๐ บาท เป็นขั้น ๑๓,๐๘๐ บาท = ๓๕๐ บาท x ๑๒ เดือน x ๑๕ ปี + ๘ เดือน = ๖๕,๘๐๐ บาท และมีผลกระทบต่อบำนาญและขั้นเงินเดือน หลังเกษียณอายุราชการ ระดับ ท.๙ ขั้น ๑๓ ขั้น ๓๘,๑๕๐ บาท - ๓๗,๔๕๐ บาท = ๗๑๐ บาท x ๒๕ ปีราชการ + ๕๐ x ๑๒ x ๒๐ ปี = ๘๕,๒๐๐ บาท และไม่ได้รับโบนัสประจำปี ๒๕๔๘ และปี ๒๕๔๙ รวมสองครั้ง ครั้งละสามเท่าของเงินเดือน ๑๓,๐๘๐ บาท x ๓ เท่า x ๒ ครั้ง = ๗๘,๔๘๐ บาท และเสื่อมเสียเกียรติยศ เกียรติประวัติตำแหน่งและชื่อเสียง วงศ์ตระกูล เป็นที่รังเกียจในสังคมราชการจากมลทินมัวหมอง มีผลกระทบต่อความ เจริญก้าวหน้า ไม่มั่นคงในอาชีพราชการที่ต้องกระทำหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย เสียอัตราการได้ระดับขั้นและการเลื่อนขั้นเงินเดือนในลำดับถัดไป รวมเป็นเงินค่าเสียหาย ทั้งหมดจำนวน ๒๒๙,๔๘๐ บาท จึงนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

/ขอให้ศาล...

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดียกเลิกเพิกถอนผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานตามหลักเกณฑ์การประเมินให้เป็นไปตามความจริง ชอบธรรม เพื่อการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนของผู้ฟ้องคดีใหม่

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดียกเลิกเพิกถอนแก้ไขการเลื่อนขั้นเงินเดือนของผู้ฟ้องคดี และผู้ที่ตกเป็นผู้ถูกต้องหาคดีทุจริตต่อหน้าที่กรณีจัดซื้อรถกระเช้าซ่อมไฟฟ้าทั้งหมด เสียใหม่ให้เป็นไปโดยชอบด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนและคุณธรรม ตามธรรมเนียมปฏิบัติของราชการ

๓. นำคดีนี้ไปพิจารณาพิพากษารวมกับคดีหมายเลขดำที่ ๒๔๗/๒๕๔๘ ของศาลปกครองพิษณุโลก

๔. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงิน ๒๒๙,๔๘๐ บาท

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม ถึง (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๔๘ สัตตวรรษ กำหนดให้นายกเทศมนตรีมีหน้าที่ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารกิจการของเทศบาล และเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานเทศบาลและลูกจ้างเทศบาล นายกเทศมนตรีตำบลนครไทยจึงได้ออกคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๒๓/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๘ เรื่อง มอบอำนาจให้พนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง โดยในคำสั่งได้มอบหมายให้ผู้ฟ้องคดี ตำแหน่งรองปลัดเทศบาล เป็นผู้ช่วยปฏิบัติงานประจำทั่วไปแทนปลัดเทศบาลตามที่จะได้รับมอบหมาย ในกรณีที่ปลัดเทศบาลไม่อาจปฏิบัติงานได้ให้รองปลัดเทศบาลเป็นผู้รักษาราชการแทน และกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบแต่ละกอง ในการปฏิบัติงานพนักงานเทศบาลจะได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนปีละ ๒ ครั้ง คือ ครั้งปีแรก ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม และครั้งปีหลัง ในช่วงเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ของทุกปี ดังนั้น พนักงานเทศบาลเมื่อปฏิบัติงานครบกำหนดแล้วเทศบาลจะต้องพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งปีแรกให้ในวันที่ ๑ เมษายน สำหรับผลการปฏิบัติงานในช่วงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๘ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๙ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งที่ ๑๘๔/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๘ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล ตามนัยประกาศคณะกรรมการ

/พนักงาน...

พนักงานเทศบาลจังหวัดพิษณุโลก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ข้อ ๒๔๒ เพื่อประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบลนครไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ และในการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงาน พนักงานเทศบาลทุกคนจะต้องกรอกรายละเอียดในแบบรายงานการขอความดีความชอบ เพื่อให้คณะกรรมการพิจารณาว่าสมควรจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนในครั้งปีนั้นๆ หรือไม่ เมื่อคณะกรรมการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของพนักงานแล้ว ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีมีผลการประเมินในครั้งที่ ๑ ได้คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน ซึ่งต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ ดังนั้นคณะกรรมการจึงมีความเห็นว่าไม่สมควรเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดี โดยมีเหตุผลว่าผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา โดยกรณีที่ ๑ นายกเทศมนตรีมีหนังสือขอให้ผู้ฟ้องคดีจัดส่งฎีกาการเบิกจ่ายเงินและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเบิกจ่ายค่าจัดซื้อรถกระเช้าซ่อมไฟฟ้าที่อยู่ในความครอบครองของผู้ฟ้องคดีเพื่อให้กองคลังทำการตรวจสอบ ซึ่งขณะนั้นผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่รักษาการผู้อำนวยการกองช่าง แต่ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีไม่จัดส่งเอกสารให้ เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องจ่ายเงินให้แก่ผู้ขายรถกระเช้าซ่อมไฟฟ้าล่าช้า กรณีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีได้นำรถยนต์ส่วนบุคคลคันหมายเลขทะเบียน นข ๑๘๑๕ พิษณุโลก ออกไปใช้นอกเขตเทศบาลโดยไม่ได้รับอนุญาตเมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๘ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือให้ผู้ฟ้องคดีทำการชี้แจงเหตุผลความจำเป็นที่นำรถยนต์ไปใช้ดังกล่าว แต่ผู้ฟ้องคดีได้ทำหนังสือชี้แจงต่อผู้ถูกฟ้องคดี ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๘ ว่า ไม่มีเหตุผลจำเป็นใดที่ต้องชี้แจง และกรณีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีได้ใช้เครื่องถ่ายเอกสารของสำนักงานโดยใช้วัสดุ (กระดาษ) ของสำนักงาน ในวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ โดยในวันดังกล่าวผู้ฟ้องคดีได้ขอลาพักผ่อน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงให้ชี้แจง แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ชี้แจงแต่อย่างใด และในส่วนของ การดูหมิ่นผู้บังคับบัญชาและทำให้เสียทรัพย์ ผู้ฟ้องคดีได้ใช้มือปล่อยลมยางล้อรถยนต์ข้างซ้ายของนายเอกชัย นายกเทศมนตรีตำบลนครไทย เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๔๙ ซึ่งนายเอกชัยได้ร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอ นครไทย จังหวัดพิษณุโลก และกรณีไม่รับมอบหมายงานตามที่ผู้บังคับบัญชาจะมอบให้ นายสุกิจ ปลัดเทศบาลได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๙ เรื่อง มอบหมายหน้าที่ให้รองปลัดเทศบาล (ผู้ฟ้องคดี) ช่วยควบคุม

/ดูแลกลับกรอง...

ดูแลถิ่นกรอง การปฏิบัติงานทะเบียนราษฎรและงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สำนักงานปลัดเทศบาล แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ยอมรับมอบหมายงาน คณะกรรมการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลมีความเห็นว่าผู้ฟ้องคดีไม่สมควรได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน จึงเสนอผลการประเมินต่อนายกเทศมนตรี และนายกเทศมนตรีเห็นด้วยกับการประเมินของคณะกรรมการ จึงได้มีคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๒๗๑/๒๕๔๙ เรื่อง การเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาลสามัญประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๙ (ครั้งที่ ๑) และบัญชีแนบท้ายคำสั่งเทศบาล ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ เป็นผลให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน และเมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์ผลการประเมินและเลื่อนขั้นเงินเดือนต่อนายกเทศมนตรี และนายกเทศมนตรีได้มีคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓๓๖/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ให้ยกอุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าพิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นควรยืนตามความเห็นของคณะกรรมการประเมินฯ หลังจากนั้นผู้ฟ้องคดีซึ่งได้รับทราบผลการพิจารณาอุทธรณ์แล้ว ก็ได้นำเรื่องดังกล่าวมาฟ้องต่อศาลปกครองพิษณุโลกเป็นคดีนี้ โดยไม่ผ่านขั้นตอนของการร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพิษณุโลกตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพิษณุโลก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข การสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ และการร้องทุกข์ ข้อ ๑๕๕ และข้อ ๑๕๖ แต่อย่างไรก็ดี ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีนี้มาฟ้องต่อศาลปกครองโดยไม่ได้ผ่านขั้นตอนของการร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพิษณุโลกดังกล่าว จึงเป็นการนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองโดยยังมีได้ปฏิบัติให้ครบถ้วนตามขั้นตอนของกฎหมายเสียก่อน จึงเป็นคำฟ้องที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอบที่ศาลจะได้พิจารณาพิพากษายกฟ้องเสีย ต่อมาในวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งที่ ๖๐๖/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ให้พนักงานเทศบาลและลูกจ้างได้รับเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษของเทศบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ (โบนัส) โดยที่พนักงานหรือลูกจ้างที่จะได้รับผลประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษจะต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดพิษณุโลก เรื่อง กำหนดเงื่อนไขและวิธีการกำหนดประโยชน์ตอบแทนอื่นสำหรับพนักงานเทศบาลเป็นกรณีพิเศษ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ซึ่งได้แก่ พนักงานหรือลูกจ้างประจำที่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือค่าจ้าง ในปีงบประมาณขอรับการประเมินทั้งปี รวม ๒ ครั้ง (๑ เมษายน และ

/๑ ตุลาคม)...

๑ ตุลาคม) ไม่น้อยกว่า ๑ ชั้น เมื่อปรากฏว่าในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ (๑ ตุลาคม ๒๕๔๘ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๔๙) ผู้ฟ้องคดีได้รับการประเมินแล้ว ปรากฏว่า ผลการประเมินทั้งปีได้ ๐.๕ ชั้น (ครึ่งชั้น) จึงไม่มีสิทธิได้รับผลประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (โบนัส) เนื่องจากไม่เข้าหลักเกณฑ์ในการพิจารณาจ่ายเงินให้ ซึ่งในประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล กำหนดว่า พนักงานหรือลูกจ้างที่มีสิทธิจะได้รับผลประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (โบนัส) ผลการประเมินทั้งปีรวม ๒ ครั้ง ต้องไม่น้อยกว่า ๑ ชั้น ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้ อนึ่ง ก่อนหน้าที่ผู้ฟ้องคดีจะนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองพิษณุโลกก็เคยยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีและนายกเทศมนตรีตำบลนครไทยกับปลัดเทศบาลตำบลนครไทยต่อศาลปกครองพิษณุโลก เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๒๔๗/๒๕๔๘ โดยขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๓๓๗/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ เรื่อง การเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาล ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๘ (ครั้งที่ ๒) ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๘ เช่นเดียวกัน และคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองพิษณุโลก ซึ่งจากข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานดังกล่าว จะเห็นได้ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีและคณะกรรมการฯ ประเมินผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลงาน จนเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ครั้งที่ ๑ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๙ และไม่ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษนั้น เป็นเพราะผู้ฟ้องคดีตั้งใจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา และกรณีอื่นๆ ตามที่กล่าวในคำฟ้องแล้ว และการที่ผู้ฟ้องคดีตั้งใจไม่รับมอบหมายงานตามที่ผู้บังคับบัญชา (ปลัดเทศบาล) มอบหมายให้ มิใช่ทำการประเมินผลงานผู้ฟ้องคดีในลักษณะใช้ตำแหน่งอำนาจหน้าที่เลือกปฏิบัติโดยกั้นแกลง ประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการปฏิบัติงานให้ผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินดังที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างใด และการที่ปลัดเทศบาลไม่ได้มอบหมายงานให้ผู้ฟ้องคดีได้ทำตามหน้าที่ ก็เพราะผู้ฟ้องคดีประพฤติตนกระด้างกระเดื่องต่อผู้บังคับบัญชา จึงใจขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งได้สั่งการตามอำนาจหน้าที่อยู่เนืองนิจ จึงเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลงานเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนดังกล่าว ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ออกคำสั่งที่ ๒๗๑/๒๕๔๘ เรื่อง การเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาลสามัญประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๙ (ครั้งที่ ๑) ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๙

ไม่เลื่อนขั้น...

ไม่เลื่อนชั้นเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการที่ชอบด้วยเหตุผล ข้อเท็จจริง และเป็นไป โดยชอบด้วยระเบียบ กฎหมายและประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพิษณุโลก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ข้อ ๒๔๒ ทุกประการแล้ว สำหรับค่าเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้เงินเป็นเงินจำนวน ๒๒๙,๔๘๐ บาท นั้น ก็เป็นค่าเสียหายในอนาคตที่ผู้ฟ้องคดีคิดผิดจากความเป็นจริง และเป็นค่าเสียหายที่เกิดจากการกระทำผิดของผู้ฟ้องคดีเอง ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ต้องรับผิดชอบ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ส่วนคำขอทนายฟ้องที่ผู้ฟ้องคดีขอให้นำคดีนี้ไปพิจารณา พิพากษารวมกับคดีหมายเลขดำที่ ๒๔๗/๒๕๔๘ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีขอคัดค้านไม่เห็นด้วยที่ ศาลจะนำคดีนี้ไปรวมพิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าว เพราะเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ต่างกรรมต่างวาระกัน กล่าวคือ คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่ง ไม่เลื่อนชั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดีประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๙ (ครั้งที่ ๑) ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๙ แต่ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๔๗/๒๕๔๘ ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลพิพากษาเพิกถอนคำสั่งไม่เลื่อนชั้น เงินเดือนผู้ฟ้องคดีประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๘ (ครั้งที่ ๒) ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๘ ถึง วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๘

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า กรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ผู้ฟ้องคดียอมรับว่าไม่ส่งเอกสารคืนตามสั่งการของผู้ถูกฟ้องคดีจริง แต่เพื่อรักษา ประโยชน์ของทางราชการตามที่พนักงานเทศบาล เพราะเอกสารดังกล่าวเป็น หลักฐานเกี่ยวกับการจูงใจร่วมกันทุจริตของผู้ถูกฟ้องคดีกับปลัดเทศบาล จึงมีการเรียก เอกสารคืนเพื่อแก้ไขให้ตนเองและพวกพ้องผิด ผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีอำนาจสั่งการใดให้ผู้ฟ้องคดี กระทำผิดหรือปล่อยปละละเลยให้เกิดความเสียหายแก่ราชการได้ อันเป็นการสั่งการ โดยไม่ชอบ ไม่มุ่งหมายจะรักษาประโยชน์เทศบาลตามอำนาจหน้าที่ และจากสาเหตุนี้ จึงเป็นสาเหตุหลักที่ผู้ถูกฟ้องคดีพยายามกดขี่ กลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดี ส่วนในประเด็น เกี่ยวกับการใช้รถยนต์ของทางราชการนั้น ในวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ผู้ฟ้องคดี รักษาราชการแทนปลัดเทศบาลที่ลาพักผอน ผู้ฟ้องคดียอมมีอำนาจในการอนุญาตให้ใช้ รถยนต์ในเขตเทศบาลซึ่งเป็นอำนาจของปลัดเทศบาล และในวันรุ่งขึ้นวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ผู้ฟ้องคดีต้องออกเดินทางไปเข้ารับการปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ ที่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น แต่ผู้ถูกฟ้องคดีตั้งใจไม่อนุญาตโดยกระชั้นชิดเพื่อก่อให้เกิด

/ความเสียหาย...

ความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี ดังนั้น การกล่าวหาว่านำรถยนต์ไปนอกเขตเทศบาลในวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ จึงไม่มีเหตุจำเป็นที่ต้องชี้แจง เพราะผู้ฟ้องคดีไม่ได้นำรถยนต์ออกนอกพื้นที่แต่อย่างใด และการไม่ลงนามอนุญาตและไม่แจ้งผลจนเวลากระชั้นชิดที่ผู้ฟ้องคดีต้องรีบเดินทาง เป็นการกระทำเพื่ออ้างเป็นความผิดผู้ฟ้องคดีในภายหลัง ส่วนการใช้เครื่องถ่ายเอกสารในวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้นำเอกสารมาถ่ายเพื่อร้องเรียนการทุจริตการจัดซื้อรถยกกระเช้าซ่อมไฟฟ้า การถ่ายเอกสารในวันหยุดไม่ได้กระทำผิดประการใด ในส่วนที่กล่าวอ้างว่าผู้ฟ้องคดีดูหมิ่นผู้บังคับบัญชา และทำให้เสียทรัพย์ สืบเนื่องจากนายเอกชัย นายกเทศมนตรีได้นำรถยนต์มาจอดขวางปิดทางทำรถของผู้ฟ้องคดี โดยเข้าเกียร์และเบรกไว้ มีเจตนาปิดกั้นการเดินทางของผู้ฟ้องคดี เป็นการจงใจของผู้บังคับบัญชาที่กลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดี ซึ่งเรื่องนี้เป็นความเสียหายส่วนตัว ผู้เสียหายเป็นผู้ก่อเหตุด้วยตัวเองและได้ฟ้องคดีอาญาเสร็จสิ้นไปแล้ว ซึ่งผู้ฟ้องคดียอมชำระค่าปรับไปแล้วเช่นกัน กรณีไม่เกี่ยวข้องกับหัวข้อการประเมินใดๆ ในส่วนที่กล่าวอ้างว่า ไม่รับมอบหมายงานตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายนั้น ผู้ฟ้องคดีคัดค้านว่า การให้รองปลัดเทศบาลซึ่งเป็นนักบริหารงานเทศบาลไปเป็นผู้ปฏิบัติงานภายใต้ความรับผิดชอบของหัวหน้าสำนักงานปลัดซึ่งเป็นผู้ใต้บังคับบัญชา เป็นการมอบหมายงานที่ไม่เหมาะสมตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติงานของเทศบาล พ.ศ. ๒๕๓๖ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๓๖ ข้อ ๖ และในส่วนที่อ้างว่าผู้ฟ้องคดีกระด้างกระเดื่องนั้น ผู้ฟ้องคดีมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่เหนือคำสั่งที่มีขอบของผู้บังคับบัญชา เมื่อผู้บังคับบัญชามีคำสั่งมีขอบ ผู้ฟ้องคดีจำเป็นต้องรักษาประโยชน์เทศบาลไม่ให้เสียหาย กรณีจึงไม่ใช่เหตุที่จะอ้างในการประเมินให้ได้คะแนนในการประเมินต่ำลงได้ และการที่นายกเทศมนตรีได้ออกคำสั่งยกเลิกงานที่ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบอยู่ในกองช่างเพราะถูกจับผิดในการทำทุจริต มิใช่เหตุที่จะมาอ้างว่าไม่มีผลงานหรือมีผลงานน้อย สำหรับค่าเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีเรียกมานั้นเป็นอัตราจริงในปัจจุบันซึ่งในอนาคตบัญชีเงินเดือนย่อมมีการปรับสูงขึ้น และการเลื่อนขั้นเงินเดือนต่อไปตามบัญชีของเงินเดือนก็มากขึ้นตามลำดับด้วย เหล่านี้เป็นโอกาสที่ผู้ฟ้องคดีสูญเสียและไม่ได้เรียกร้องมาแต่อย่างใด การสูญเสียขั้นใดขั้นหนึ่งในระหว่างรับราชการย่อมส่งผลต่อการเลื่อนขั้นเงินเดือนทุกขั้นจนถึงขั้นสุดท้ายของการรับราชการในอนาคตอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

/ซึ่งส่งผล...

ซึ่งส่งผลต่อการคำนวณบำนาญ ระยะเวลาหลังเกษียณราชการผู้ฟ้องคดีคิดคำนวณไว้เพียงอายุ ๘๐ ปี ความเสียหายที่เรียกนั้นจึงน้อยกว่าความเป็นจริงในอนาคต และจากคะแนนประเมินของผู้ฟ้องคดีทุกหัวข้อได้ครึ่งของคะแนนเต็มทั้งหมด แสดงให้เห็นได้ชัดเจนว่าต้องการให้ได้คะแนนไม่เกินครึ่งของคะแนนรวมเพื่อไม่ให้ถึงร้อยละ ๖๐ ที่เป็นเกณฑ์ผ่านการประเมิน ซึ่งหัวข้อต่างหัวข้อย่อมต่างเหตุผลและต่างประสิทธิภาพและต่างประสิทธิผลในการประเมิน จึงเป็นจริงไม่ได้ที่คะแนนจะเท่ากันทุกหัวข้อเช่นนี้ เมื่อประกอบกับสาเหตุหลักที่ผู้ฟ้องคดีตรวจสอบพบการทุจริตจัดซื้อรถยกกระเช้าซ่อมไฟฟ้าแล้ว ทั้งหมดจึงเป็นเจตนาถั่นแถ้งและเลือกปฏิบัติกตัญธิตต่อผู้ฟ้องคดีอย่างชัดเจน

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การเพิ่มเติมว่า การที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่านายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาล และพนักงานเทศบาลบางคนร่วมกันสร้างหลักฐาน โดยมีเจตนาพิเศษมุ่งใส่ร้ายผู้ฟ้องคดีในกรณีทุจริตการจัดซื้อรถยกกระเช้าซ่อมไฟฟ้าของเทศบาลและบังคับให้ทำผิดกฎหมาย ในประเด็นนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งที่ ๓๑๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๘ มอบหมายให้ผู้ฟ้องคดีรักษาการแทนผู้อำนวยการกองช่าง มีหน้าที่รับผิดชอบควบคุมดูแลบังคับบัญชาการปฏิบัติงานในกองช่าง และในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีรักษาการผู้อำนวยการกองช่าง ผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการซื้อรถยกกระเช้าซ่อมไฟฟ้า จำนวน ๑ คัน ปรากฏว่า เมื่อครบกำหนดการเบิกจ่ายเงินให้กับผู้ขาย ผู้ฟ้องคดีในฐานะรักษาการผู้อำนวยการกองช่างจะต้องลงนามในฎีกาเบิกจ่ายเงิน พร้อมกับบุคคลอื่นอีก ๓ คน คือ ผู้อำนวยการกองคลัง ปลัดเทศบาล และนายกเทศมนตรี ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ยอมลงลายมือชื่อในฎีกาเบิกจ่ายเงินและเก็บเอกสารเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวไว้ทั้งหมด โดยอ้างว่ามีการทุจริต ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ทำหนังสือลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๘ ถึงนายกเทศมนตรี ปรากฏข้อความว่า "ข้าพเจ้าพิจารณาแล้ว ท่านและผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนรู้เห็นเป็นใจในการปลอมแปลงเอกสารเพื่อการทุจริต" ซึ่งการกล่าวหาดังกล่าวเป็นการกล่าวหาของผู้ฟ้องคดีฝ่ายเดียว นายกเทศมนตรีได้มีหนังสือถึงผู้ฟ้องคดีให้จัดส่งเอกสารที่เกี่ยวกับการจัดซื้อรถยกกระเช้าซ่อมไฟฟ้าทั้งหมด เพื่อดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่ามีการทุจริต ปรากฏตามหนังสือลงวันที่ ๒๘ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๘ และวันที่ ๔ วันที่ ๕ และวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๔๙ เรื่อง ขอให้จัดส่งเอกสารฎีกาเบิกจ่ายเงินรถยกกระเช้าซ่อมไฟฟ้า แต่ผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้จัดส่งเอกสารดังกล่าว

/ให้แก่...

ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี ดังนั้น การกล่าวอ้างว่านายกเทศมนตรีร่วมกับพนักงานเทศบาลบางคน ทำการทุจริตโดยยังไม่ทราบรายละเอียดข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวเลย จึงเป็นการกล่าวอ้าง และเข้าใจของผู้ฟ้องคดีเอง ซึ่งกรณีดังกล่าวนายกเทศมนตรีมีเจตนาที่จะร่วมกัน แก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง แต่ก็ไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ฟ้องคดี กลับกล่าวอ้างว่า ถูกนายกเทศมนตรีบังคับให้กระทำความผิดและบันทึกวีดีโอไว้ การดำเนินการแก้ไขปัญห ในเรื่องดังกล่าวได้มีการพูดคุยกันเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริง นายกเทศมนตรีได้แต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อหาผู้กระทำความผิดตามกฎหมาย ความรับผิดชอบ ทางละเมิด และจนกระทั่งบัดนี้ผู้ฟ้องคดีก็ยังไม่ส่งมอบเอกสารเรื่องการจัดซื้อรถกระเช้า ช่อมไฟฟ้าให้ผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อจะได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ กลับเก็บเอกสารทั้งหมดไว้ ทั้ง ๆ ที่ไม่มีอำนาจยึดถือครอบครอง ผู้ถูกฟ้องคดีจึงถือว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดี เป็นการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ส่วนในประเด็นเรื่องการกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดี นารถยนต์ไปนอกเขตเทศบาลในวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ไม่มีเหตุจำเป็นที่ผู้ฟ้องคดี ต้องชี้แจงเพราะไม่ได้นารถยนต์ออกนอกพื้นที่ นั้น ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย การใช้และรักษารถยนต์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๑๑ วรรคสาม กำหนดว่า การใช้รถยนต์ปกติให้ใช้ภายในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น หากจะใช้ รถส่วนกลางต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้บริหารส่วนท้องถิ่นก่อน การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า นารถไปใช้ในเขตเทศบาลในวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ไม่จำเป็นต้องแจ้ง นายกเทศมนตรีนั้น เห็นว่า การนารถไปใช้ในวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีจำวันผิด ความจริงคือผู้ฟ้องคดีได้นำรถไปใช้ในวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ ว่ากล่าวอะไร เพราะเป็นการนำไปใช้ในเขตเทศบาลจริง แต่กรณีที่ผู้ฟ้องคดีนำรถไปใช้ใน วันอาทิตย์ที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ ที่ศูนย์ประชุมอเนกประสงค์กาญจนาภิเษก มหาวิทยาลัยขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีถือว่าไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ผู้บังคับบัญชา เพราะเป็นการนำรถยนต์ของราชการออกไปใช้นอกพื้นที่โดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นหนังสือจากนายกเทศมนตรีตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ซึ่งกรณีนี้ถือว่าการ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ เป็นการขัดขึ้นคำสั่งผู้บังคับบัญชา สำหรับการมอบหมาย หน้าที่ให้เป็นผู้ช่วยปฏิบัติงานประจำทั่วไปแทนปลัดเทศบาลต้องทำเป็นหนังสือหรือไม่ นั้น ในการมอบหมายหน้าที่ให้พนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดี

/ได้ปฏิบัติ...

ได้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการปฏิบัติงานของเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ ข้อ ๖ ค. และวิธีการบริหารและปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล ข้อ ๒๖๔ ทุกประการ กล่าวคือ ในการมอบหมายหน้าที่ให้รองปลัดเทศบาล (ผู้ฟ้องคดี) ช่วยปฏิบัติราชการจะต้องทำเป็นหนังสือทุกครั้งที่ยมอบหมายหน้าที่ให้ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงออกคำสั่งสำนักงานทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลนครไทย ที่ ๓/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๘ แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ช่วยนายทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลนครไทยเพิ่มเติม และวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๙ นายสุกิจ ปลัดเทศบาลได้ทำหนังสือให้ผู้ฟ้องคดีไปช่วยควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของงานทะเบียนราษฎรและงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตามคำสั่งที่ ๓/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๘ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้แต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ช่วยนายทะเบียนไว้แล้ว ซึ่งการมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวไม่ใช่เป็นการมอบหมายให้ผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นนักบริหารงานเทศบาลไปปฏิบัติงานภายใต้ความรับผิดชอบของผู้บังคับบัญชาในระดับกองตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างใด แต่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ช่วยปลัดเทศบาลตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการปฏิบัติงานของเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ และประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดพิษณุโลก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล หมวด ๑๓ วิธีการบริหารและปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล ข้อ ๒๖๔ ซึ่งกรณีนี้ จึงถือเป็นการขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งการโดยชอบด้วยอำนาจหน้าที่ นอกจากนี้นายกเทศมนตรี ได้มีคำสั่งมอบหมายงานให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติอีกหลายครั้ง โดยไม่ได้มีเจตนาถ่วงง้อหรือไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติแต่อย่างใด

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้นายกเทศมนตรีตำบลนครไทย ได้มีคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่พิพาทให้งดการเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า หลังจากทราบคำสั่ง ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสืออุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อนายกเทศมนตรีตำบลนครไทย อ้างว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม โดยเห็นว่าตนเองสมควรได้เลื่อนเงินเดือน ๑ ขั้น หรืออย่างน้อย ๐.๕ ขั้น เพราะได้ปฏิบัติงานในหน้าที่จนบังเกิดผลดีต่อราชการ มีผลงานประจักษ์เป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคม หนังสืออุทธรณ์ดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีต้องตาม

/ข้อ ๑๔๒...

ข้อ ๑๔๒ วรรคหนึ่ง ข้างต้น จึงเป็นหนังสือที่ร้องทุกข์ว่านายกเทศมนตรีตำบลนครไทย ใช้อำนาจปฏิบัติต่อตนด้วยการออกคำสั่งให้งดการเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ตนโดยไม่ถูกต้อง ตามกฎหมาย ซึ่งที่ถูกต้องเมื่อนายกเทศมนตรีตำบลนครไทย ผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ได้รับ หนังสือดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีแล้ว นายกเทศมนตรีตำบลนครไทยจะต้องส่งหนังสือดังกล่าว นั้นไปให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพิษณุโลกพิจารณาและมีมติตามข้อ ๑๔๑ วรรคสาม แต่การที่นายกเทศมนตรีตำบลนครไทยกลับเห็นว่าเป็นหนังสืออุทธรณ์คำสั่ง และพิจารณาอุทธรณ์เสียเอง และต่อมาได้มีคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีให้ยกอุทธรณ์แล้วแจ้งผลให้ ผู้ฟ้องคดีทราบเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ กรณีถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการตาม ขั้นตอนสำหรับการแก้ไขเยียวยาความเดือดร้อนเสียหายก่อนนำคดีมาฟ้องต่อศาล จนครบถ้วนตามเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้ว และเมื่อผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้อง ในวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๙ อันเป็นการยื่นฟ้องภายในกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายที่มีสิทธิ ฟ้องคดีต่อศาลปกครอง เมื่อปรากฏว่าคดีนี้ในชั้นประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผล การปฏิบัติงานพนักงานเทศบาล ครั้งที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๔๘ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๙) รายผู้ฟ้องคดี นายสุกิจ ปลัดเทศบาลตำบลนครไทย ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของ ผู้ฟ้องคดีได้ประเมินผลงานและคุณลักษณะในการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดี โดยให้คะแนน ๑๐๐ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๒๐๐ คะแนน ซึ่งต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ ผลการประเมินต้อง ปรับปรุง และได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือนว่า ไม่ควรเลื่อนขั้นเงินเดือน (ผลประเมินต่ำกว่า ๖๐%) โดยระบุเหตุผลว่า (๑) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา (๒) ดุหมั่นผู้บังคับบัญชา (๓) ไม่รับมอบหมายงานตามที่ผู้บังคับบัญชาจะมอบหมายให้ โดยไม่ปรากฏหลักฐานว่า นายสุกิจได้แจ้งการประเมินและผลการประเมินดังกล่าว ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้แย้งแสดงพยานหลักฐานก่อนที่ ผู้ถูกฟ้องคดีจะมีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนที่พิพาทตามข้อ ๒๒๕ วรรคสอง ของประกาศ คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพิษณุโลก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๕ แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อคณะกรรมการพิจารณาผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงาน

/ของพนักงาน...

ของพนักงานเทศบาล ตามคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑๘๔/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๘ ประกอบด้วย นายวชิร อ่อนอ้าย รองนายกเทศมนตรีตำบลนครไทย นายบุญเลิศ คำป้อ ประธานสภาเทศบาลตำบลนครไทย และนายสุกิจ ปลัดเทศบาลตำบลนครไทย มีอำนาจพิจารณากลับกรองผลการประเมินของผู้บังคับบัญชาและรายงานนายกเทศมนตรีตำบลนครไทยทราบ เพื่อดำเนินการสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาลทุกตำแหน่ง ตามความเห็นของคณะกรรมการ ตามนัยข้อ ๒๔๒ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดพิษณุโลก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๕ ดังนั้น การพิจารณาของคณะกรรมการดังกล่าว จึงเป็นการพิจารณาทางปกครองของเจ้าหน้าที่เพื่อให้มีคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน บัญญัติว่า ในกรณีที่มีเหตุอื่นใดนอกจากที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๑๓ เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่หรือกรรมการในคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลาง เจ้าหน้าที่หรือกรรมการผู้นั้นจะทำการพิจารณาทางปกครองในเรื่องนั้นไม่ได้ กรณีจึงต้องพิจารณาว่า กรรมการในคณะกรรมการตามคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑๘๔/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๘ ดังกล่าว ซึ่งทำหน้าที่กลับกรองผลการประเมินของผู้บังคับบัญชารายผู้ฟ้องคดี เป็นผู้ที่มีสภาพต้องห้ามมิให้ทำการพิจารณาทางปกครองหรือไม่ คดีนี้ตามรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี ปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๘ ผู้ฟ้องคดีได้ไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรอำเภอ นครไทย ให้ดำเนินคดีกับนายสุกิจ ปลัดเทศบาลตำบลนครไทย กับพวกรวม ๔ คน โดยกล่าวหาว่า เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดโดยทุจริตข้อหาหนึ่ง และเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสารกรอกข้อความลงในเอกสารหรือดูแลรักษาเอกสาร กระทำการปลอมแปลงเอกสาร โดยอาศัยโอกาสที่ตนมีหน้าที่นั้นอีกข้อหาหนึ่ง เหตุเกิดที่ทำการเทศบาลตำบลนครไทย เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๘ ซึ่งพยานหลักฐานเพียงนี้ก็พอฟังได้ว่า นายสุกิจ คณะกรรมการพิจารณาทางปกครองเพื่อมีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนคนหนึ่งในคณะกรรมการ กับผู้ฟ้องคดีมีเหตุขัดแย้งกัน ทำให้นายสุกิจเข้าข่ายเป็นผู้ซึ่งมีสภาพร้ายแรง อันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองเพื่อมีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนรายผู้ฟ้องคดี

/ไม่เป็นกลางได้...

ไม่เป็นกลางได้ และเมื่อข้อเท็จจริงตามแบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผล การปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล ครั้งที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๔๘ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๙) ตอนที่ ๔ ปรากฏว่า คณะกรรมการพิจารณาผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผล การปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล ตามคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑๘๔/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๙ เห็นด้วยกับการประเมินของผู้บังคับบัญชาชั้นต้นที่เสนอ ความเห็นว่าไม่ควรเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดี การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผล ของการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาลสามัญ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ครั้งที่ ๑ รายผู้ฟ้องคดี จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้ใช้ผลการประเมินที่ ไม่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวมาใช้ออกคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๒๗๑/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ ย่อมทำให้คำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายไปด้วย ส่วนค่าเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ชดใช้จำนวนเงิน ๒๒๙,๔๘๐ บาท เป็นกรณีที่จะ มีในอนาคตหรือไม่ ยังไม่อาจกำหนดได้แน่นอนเมื่อได้มีการเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี ดังกล่าวแล้ว ส่วนค่าเสื่อมเสียเกียรติยศ เกียรติประวัติและชื่อเสียงวงศ์ตระกูล ไม่เป็น ค่าเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีได้เสียหายและเกิดขึ้นจริง เนื่องจากเป็นเพียงการคาดหมายและ ไม่อาจพิสูจน์ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจริงได้แน่นอน ศาลจึงกำหนดค่าเสียหายในส่วนนี้ ให้ไม่ได้

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งเทศบาลตำบลนครไทย ที่ ๒๗๑/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ เรื่อง การเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาลสามัญประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๙ (ครั้งที่ ๑) เฉพาะรายผู้ฟ้องคดี โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๙ ทั้งนี้ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการเพื่อให้มีคำสั่งเกี่ยวกับการเลื่อนขั้น เงินเดือน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๙ (ครั้งที่ ๑) เฉพาะรายผู้ฟ้องคดีเสียใหม่ให้ถูกต้อง ตามกฎหมายภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยกับคำวินิจฉัยดังกล่าว ของศาลปกครองชั้นต้น โดยผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าเหตุที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองนั้น เนื่องจากได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๒๗๑/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ เรื่อง การเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาลสามัญ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๙ (ครั้งที่ ๑) ซึ่งงดการเลื่อนขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดี โดยหมายเหตุว่าไม่ผ่านการประเมิน

/ซึ่งการออกคำสั่ง...

ซึ่งการออกคำสั่งดังกล่าวเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อผู้ฟ้องคดีโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ฟ้องคดีให้ถูกต้องตามกฎหมายหรือมีความคับข้องใจ อันเกิดจากการปฏิบัติของผู้ถูกฟ้องคดีต่อผู้ฟ้องคดี ซึ่งตามข้อ ๑๔๑ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดพิษณุโลก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๔๔ ได้กล่าวถึงขั้นตอนและวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือความเสียหาย ไว้โดยเฉพาะ โดยกำหนดไว้ว่า ผู้ฟ้องคดีจะต้องร้องทุกข์ด้วยตนเองเป็นหนังสือภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์ หากเหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้ถูกฟ้องคดี ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพิษณุโลก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๑๔๑ วรรคสาม กำหนดไว้ว่า ในกรณีเหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากนายกเทศมนตรีให้ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลเพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ทำความเห็นเสนอ และเมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีมติเป็นประการใด ให้นายกเทศมนตรีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามตามนั้น มติของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลให้ถือเป็นที่สุด ซึ่งผู้ฟ้องคดีเพียงแต่ยื่นหนังสือลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๙ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีเท่านั้น และตามคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีใช้อำนาจปฏิบัติต่อผู้ฟ้องคดี ด้วยการออกคำสั่งให้งดการเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดี โดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ในเรื่องและผู้ถูกฟ้องคดีเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ได้รับหนังสือดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องส่งหนังสือดังกล่าวนี้ไปให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพิษณุโลกพิจารณาและมีมตินั้น ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า เมื่อเหตุร้องทุกข์ดังกล่าวเกิดจากผู้ถูกฟ้องคดี ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจะต้องร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลเอง ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพิษณุโลก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๑๔๑ วรรคสาม โดยประกาศคณะกรรมการดังกล่าวไม่มีข้อใดที่กำหนดให้นายกเทศมนตรีต้องนำส่งหนังสือร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลแต่อย่างใด เมื่อผู้ฟ้องคดียังไม่ดำเนินการขั้นตอนดังกล่าว จึงไม่มีสิทธิฟ้องคดี

/ต่อศาลปกครอง...

ต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ส่วนในประเด็นที่ว่า คำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนที่พิพาทที่งดเลื่อนชั้นเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดีชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยกับคำวินิจฉัยดังกล่าวของศาลปกครองชั้นต้น โดยผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าคณะกรรมการพิจารณาผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลประกอบด้วย นายวชิร รองนายกเทศมนตรีตำบลนครไทย เป็นประธานกรรมการ นายบุญเริ่ม ประธานสภาเทศบาลตำบลนครไทย เป็นกรรมการ และนายสุกิจ ปลัดเทศบาลตำบลนครไทย เป็นกรรมการ มีอำนาจพิจารณากลับรองผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบลนครไทย ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพิษณุโลก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๕ ข้อ ๒๔๒ ซึ่งคณะกรรมการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้นำหลักการพิจารณาตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพิษณุโลก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ตามหมวด ๑๑ เกี่ยวกับการเลื่อนชั้นเงินเดือน ซึ่งตามที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า นายสุกิจเป็นคณะกรรมการที่เข้าข่ายเป็นผู้ซึ่งมีสภาพร้ายแรง อันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองเพื่อมีคำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนรายผู้ฟ้องคดีไม่เป็นกลางได้นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า นายสุกิจเป็นเพียงหนึ่งในสามของคณะกรรมการเท่านั้น ยังมีคณะกรรมการอีก ๒ ท่าน ซึ่งไม่เคยมีเหตุโกรธเคืองหรือมีข้อขัดแย้งใดๆ กับผู้ฟ้องคดีมาก่อน จึงไม่เป็นเหตุที่จะต้องกลับแก้งผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด และผู้ฟ้องคดีก็ไม่เคยร้องคัดค้านการตั้งคณะกรรมการดังกล่าว ดังนั้น มติคณะกรรมการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่มีความเห็นว่าผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านการประเมินนั้นชอบด้วยกฎหมาย และคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑๘๔/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๙ จึงชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๒๗๑/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ ย่อมชอบด้วยกฎหมายไปด้วย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ในแบบรายงานขอความดีความชอบ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ครั้งที่ ๑ นั้น ผู้ฟ้องคดีได้เสนอแบบประเมินตามขั้นตอนในแบบ ดังนี้

/ชั้นที่ ๑...

ชั้นที่ ๑ ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น คือ นายสุกิจ ชั้นที่ ๒ ผู้บังคับบัญชา คือ นายสุกิจ
 ชั้นที่ ๓ ผู้บังคับบัญชา คือ นายสุกิจ ชั้นที่ ๔ ปลัดเทศบาล คือ นายสุกิจ ชั้นที่ ๕
 นายกเทศมนตรี คือ นายเอกชัย จากชั้นที่ ๑ - ๔ เป็นบุคคลคนเดียวกัน อันเป็น
 สาเหตุเริ่มต้นที่ทำให้บุคคลชั้นที่ ๕ นำผลมาใช้ออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน โดยไม่ได้
 มีการแจ้งผลการประเมินให้ผู้ฟ้องคดีทราบแต่อย่างใด สำหรับกระบวนการแต่งตั้ง
 คณะกรรมการพิจารณาผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของ
 พนักงานเทศบาล ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีอ้างถึงกรรมการอื่นอีก ๒ ท่าน ในการทำหน้าที่ของ
 คณะกรรมการดังกล่าว ตลอดจนถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการนั้น
 ก็ไม่ได้แจ้งผลให้ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่รู้เห็นการกระทำ จึงไม่มีโอกาส
 ได้คัดค้าน จึงได้อุทธรณ์คำสั่งให้นายกเทศมนตรียกเลิกคำสั่งที่ ๒๗๑/๒๕๔๙ ลงวันที่
 ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ เรื่อง การเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาลสามัญ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๙
 ครั้งที่ ๑ ที่งดเลื่อนขั้นเงินเดือนแก่ผู้ฟ้องคดี เนื่องจากนำผลคะแนนประเมินอันเป็นสาเหตุ
 เบื้องต้นมาใช้ออกคำสั่ง ซึ่งในขณะนั้นบุคคลในชั้นที่ ๕ นายเอกชัย นายกเทศมนตรี
 ผู้ออกคำสั่งได้มีคำสั่งยกเลิกอุทธรณ์เพราะมีเหตุขัดเคืองต่อผู้ฟ้องคดี เนื่องจากนายเอกชัย
 ตกเป็นจำเลยที่ ๑ ร่วมกันกับ นายสุกิจ จำเลยที่ ๒ ในคดีที่ผู้ฟ้องคดีได้ตรวจพบว่า
 ได้ร่วมกันทุจริตต่อหน้าที่ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๙ โดยผู้ฟ้องคดีร้องเรียนกรณี
 ดังกล่าว ซึ่งอำเภอนครไทยชี้มูลว่ามีความผิด และผู้ฟ้องคดีได้แจ้งความดำเนินคดีอาญา
 ที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอนครไทย วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๙ เป็นคดีอาญาที่ ๘๖/๒๕๔๙
 ซึ่งถูกฟ้องคดีต่อศาลจังหวัดพิษณุโลกเป็นคดีหมายเลขดำที่ ๗๒๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๗
 พฤษภาคม ๒๕๕๓ ในเวลาต่อมา ส่วนในประเด็นสิทธิการนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองนั้น
 ศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยสิทธิการนำคดีมาฟ้องต่อศาลนั้นชอบธรรมแล้ว สำหรับกรณี
 คุณสมบัติของกรรมการพิจารณาผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผล
 การปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้กล่าวอ้างนั้น ผู้ถูกฟ้องคดียอมรับ
 อยู่แล้วว่ามีข้อต้องห้าม ถ้ากรรมการจะแสดงตนว่ามีคุณธรรมและจริยธรรม นายสุกิจ
 ย่อมถอนตัวเองออกจากการเป็นกรรมการได้ หรือถ้าจะทำหน้าที่ประเมินก็ต้อง
 ไม่ใช่ความรู้สึกส่วนตัวตามอคติก่อให้เกิดผลเสียแก่ผู้รับการประเมิน แต่ผู้ถูกฟ้องคดี
 ก็ยังฝ่าฝืนข้อห้ามแต่งตั้งบุคคลต้องห้ามเข้ามาทำหน้าที่ ซึ่งผลการประเมินไม่ได้

/ใช้ความจริง...

ใช้ความจริงเป็นพื้นฐานในการประเมิน ดังจะเห็นได้ชัดเจนจากระดับคะแนนที่ได้ ไม่มีความแตกต่างกันในแต่ละหัวข้อของการประเมินที่แตกต่างเหตุผลที่มาและสาเหตุ เป็นการให้คะแนนตามความพอใจอย่างมีอคติของผู้ประเมิน เมื่อเปรียบเทียบการให้ความดีความชอบแล้ว นายสุกิจมีข้อกล่าวหาว่าทุจริตต่อหน้าที่ควรที่จะถูกดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง ควรลดเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ก่อน กลับได้เลื่อนขั้นพิเศษ ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีผู้กล่าวหาถูกงดเลื่อนขั้นเงินเดือน แสดงให้เห็นแล้วว่ากรรมการอีก ๒ ท่านมีความเห็นไม่ชอบอยู่แล้วทั้งคณะตกอยู่ในอาณัติการให้คุณให้โทษของนายกเทศมนตรีผู้เป็นหัวหน้าที่มงานการเมือง จนผู้ฟ้องคดีถูกงดเลื่อนขั้นเงินเดือนติดต่อกัน ๒ ครั้ง และเป็นคดีปกครองที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อ. ๔๗๑/๒๕๕๐ คุณสมบัติของกรรมการประเมินเมื่อมีข้อประกาศห้ามไว้ชัดเจนแล้ว ย่อมมีผลบังคับ ก็ไม่ใช่เหตุที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะนำมากล่าวอ้างว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้คัดค้านคุณสมบัติของกรรมการ การที่ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์ขอให้ยกเลิกการออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน จึงเป็นการคัดค้านคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดี หากใช้การร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้าง คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นนั้นชอบด้วยกฎหมายแล้ว ขอให้ศาลปกครองสูงสุดยกคำอุทธรณ์

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานเทศบาล ตำแหน่งรองปลัดเทศบาลตำบลนครไทย (นักบริหารงานเทศบาล ๖) สังกัดผู้ถูกฟ้องคดี ต่อมานายกเทศมนตรีตำบลนครไทยได้มีคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๒๗๑/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ เรื่อง การเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาลสามัญ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๙ (ครั้งที่ ๑) งดการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ ครั้งที่ ๑ (วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๙) ให้ผู้ฟ้องคดี โดยหมายเหตุว่าไม่ผ่านการประเมิน ซึ่งการประเมินเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนรายผู้ฟ้องคดีนี้ นายสุกิจ ปลัดเทศบาลตำบลนครไทย ในฐานะ

/ผู้ประเมินชั้นต้น...

ผู้ประเมินชั้นต้น ได้ประเมินผู้ฟ้องคดีตามแบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผล การปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล ครั้งที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๔๘ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๙) ตอนที่ ๑ การประเมินผลงานและคุณลักษณะในการปฏิบัติงาน โดยให้คะแนนผู้ฟ้องคดี ๑๐๐ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๒๐๐ คะแนน ซึ่งต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ ผลการประเมินต้องปรับปรุง ตอนที่ ๒ ความเห็นของผู้ประเมินชั้นต้นเกี่ยวกับการพัฒนา การเลื่อนขั้นเงินเดือน และอื่นๆ ข้อ ๒.๑ ความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนา การฝึกอบรม การแก้ไข การปฏิบัติงาน (ระบุความถนัด จุดเด่น และสิ่งที่ควรพัฒนาของผู้รับการประเมิน) นายสุกิจ แสดงความเห็น ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่รับมอบหมายงานตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายงานราชการให้ ควรสร้างความเชื่อถือและศรัทธาให้แก่ผู้ปฏิบัติงานทุกๆ ระดับ ข้อ ๒.๒ ความเห็นเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือน นายสุกิจแสดงความเห็น ว่า ไม่ควรเลื่อนขั้นเงินเดือน (ผลประเมินต่ำกว่าร้อยละ ๖๐) ระบุเหตุผลว่า ๑. ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา ๒. ดุหมิ่นผู้บังคับบัญชา ๓. ไม่รับมอบหมายงานตามที่ผู้บังคับบัญชาจะมอบให้

ตอนที่ ๓ ความเห็นของผู้ประเมินเหนือขึ้นไปอีกชั้นหนึ่ง นายสุกิจ เช่นเดียวกัน แสดงความเห็น ว่า เห็นด้วยกับการประเมินข้างต้น และตอนที่ ๔ ความเห็นของคณะกรรมการประเมินประสิทธิภาพ (ที่ถูกต้อง คณะกรรมการพิจารณาผลการประเมิน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล ตามคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑๘๔/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๙) แสดงความเห็น ว่า เห็นด้วยกับการประเมินข้างต้น ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยกับคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๒๗๑/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ ดังกล่าว ที่งดการเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดี จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๙ อุทธรณ์ต่อนายกเทศมนตรีตำบลนครไทย อ้างว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการประเมินโดยนายสุกิจ ปลัดเทศบาลตำบลนครไทย ซึ่งที่ถูกผู้ฟ้องคดีสมควรได้เลื่อนขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น หรืออย่างน้อย ๐.๕ ขั้น เพราะได้ปฏิบัติงานในหน้าที่ปกติ โดยชอบด้วยกฎหมายจนบังเกิดผลดีแก่ราชการ และงานนอกหน้าที่ก็มีผลงานประจักษ์เป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคม ต่อมาได้มีคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๓๓๖/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๒๗๑/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ เรื่อง การเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาลสามัญ ประจำปี

/พ.ศ. ๒๕๔๙...

พ.ศ. ๒๕๔๙ (ครั้งที่ ๑) ที่งดการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ ครั้งที่ ๑ (วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๙) ให้ผู้ฟ้องคดี และเพิกถอนผลการประเมินที่ไม่เป็นธรรม กับชดใช้ค่าเสียหายจำนวนเงินทั้งสิ้น ๒๒๙,๔๘๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตาม อุตสาหกรรมของผู้ถูกฟ้องคดีรวม ๒ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ผู้ฟ้องคดีมีสิทธินำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองหรือไม่ เพราะเหตุเกี่ยวกับเงื่อนไขการฟ้องคดี

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อน หรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครอง ตามมาตรา ๙ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติ ข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อ ศาลปกครอง วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายในเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ การฟ้องคดีปกครองในเรื่องนั้น จะกระทำได้ต่อเมื่อมีการดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการดังกล่าว และได้มีการสั่งการ ตามกฎหมายนั้น หรือมิได้มีการสั่งการภายในเวลาอันสมควร หรือภายในเวลาที่กฎหมาย นั้นกำหนด ประกอบกับข้อ ๑๔๐ วรรคหนึ่ง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดพิษณุโลก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย และ การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๔ กำหนดว่า เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชา กับ ผู้ใต้บังคับบัญชา เมื่อมีกรณีเป็นปัญหาขึ้นระหว่างกัน ควรจะได้ปรึกษาหารือหรือทำความเข้าใจ ฉะนั้น เมื่อผู้ใต้บังคับบัญชามีปัญหาเกี่ยวกับการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติ ต่อตนไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย และแสดงความประสงค์ ที่จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชานั้นให้โอกาสและรับฟังหรือ สอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว เพื่อเป็นทางแห่งความเข้าใจและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ในชั้นต้น วรรคสอง กำหนดว่า ถ้าผู้ใต้บังคับบัญชาไม่ประสงค์จะปรึกษาหารือหรือ

/ปรึกษาหารือ...

ปรึกษาหารือแล้วไม่ได้รับคำชี้แจงหรือได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจ ให้ร้องทุกข์ต่อ
นายกเทศมนตรีหรือคณะกรรมการพนักงานเทศบาล แล้วแต่กรณี... ข้อ ๑๔๑
วรรคสาม กำหนดว่า ในกรณีเหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากนายกเทศมนตรี ให้ร้องทุกข์
ต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลเพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และ
การร้องทุกข์ทำความเห็นเสนอ และเมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีมติเป็นประการใด
ให้นายกเทศมนตรีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น มติของคณะกรรมการพนักงานเทศบาล
ให้ถือเป็นที่สุด ข้อ ๑๔๒ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า หนังสือร้องทุกข์ต้องลงลายมือชื่อ
และตำแหน่งของผู้ร้องทุกข์ และต้องประกอบด้วยสาระสำคัญที่แสดงข้อเท็จจริงและปัญหา
ของเรื่องให้เห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนหรือไม่ปฏิบัติต่อตน
ให้ถูกต้องตามกฎหมายอย่างไร และความประสงค์ของผู้ร้องทุกข์ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่ง
ที่ ๒๗๑/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ เลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาลสามัญ
ในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดี ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๙ (ครั้งที่ ๑) โดยงดเลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่
ผู้ฟ้องคดี เนื่องจากไม่ผ่านการประเมิน ผู้ฟ้องคดียอมเป็นผู้เดือดร้อนหรือเสียหายจาก
คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและ
วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ในการแก้ไขบรรเทาความเดือดร้อนเสียหายดังกล่าว
ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี
และให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าเสียหาย ซึ่งเป็นคำขอที่ศาลสามารถกำหนดค่าบังคับได้
ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว หลังจากทราบคำสั่งพิพากษา
ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๙ ยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อ
นายกเทศมนตรีตำบลนครไทย อ้างว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม โดยเห็นว่าตนเองสมควรได้
เลื่อนเงินเดือน ๑ ขั้น หรืออย่างน้อย ๐.๕ ขั้น เพราะได้ปฏิบัติงานในหน้าที่จนบังเกิดผลดี
ต่อราชการมีผลงานประจักษ์เป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคม ถือได้ว่าหนังสือดังกล่าวเป็น
หนังสือร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๔๒ วรรคหนึ่ง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล
จังหวัดพิษณุโลก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย และ
การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๔ เมื่อคำสั่ง
อันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์เกิดจากนายกเทศมนตรีตำบลนครไทย คณะกรรมการพนักงาน
เทศบาลจังหวัดพิษณุโลก จึงเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ (คำร้องทุกข์) ตามข้อ ๑๔๑
วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดดังกล่าว โดยผู้ร้องทุกข์ (ผู้ฟ้องคดี)

/สามารถ...

สามารถยื่นคำร้องทุกข์ผ่านนายกเทศมนตรีได้ และนายกเทศมนตรีจะต้องดำเนินการส่งเรื่องให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาล แต่การที่นายกเทศมนตรีตำบลนครไทยไม่ได้ดำเนินการส่งเรื่องให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาล กลับเห็นว่าเป็นหนังสืออุทธรณ์คำสั่งและพิจารณาอุทธรณ์เสียเอง แล้วมีคำสั่งที่ ๓๓๖/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๔๙ วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี แล้วแจ้งผลให้ผู้ฟ้องคดีทราบพร้อมแจ้งสิทธิการฟ้องคดี การแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายของผู้ฟ้องคดีตามขั้นตอนหรือวิธีการดังกล่าวจึงถือไม่ได้ว่าเป็นความบกพร่องของผู้ฟ้องคดี แต่ถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายตามที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งได้มีการสั่งการตามกฎหมายแล้ว การฟ้องคดีต่อศาลปกครองของผู้ฟ้องคดี จึงชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่าผู้ฟ้องคดีได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองโดยไม่ผ่านขั้นตอนของการร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพิษณุโลกตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพิษณุโลก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๔ จึงฟังไม่ขึ้น

ประเด็นที่สอง คำสั่งของนายกเทศมนตรีตำบลนครไทยตามคำสั่งเทศบาลตำบลนครไทย ที่ ๒๗๑/๒๕๔๙ เรื่อง การเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาลสามัญ ประจำปี ๒๕๔๙ (ครั้งที่ ๑) ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ ที่ไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนเฉพาะรายผู้ฟ้องคดี เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีแต่เพียงว่า นายสุกิจ ปลัดเทศบาลตำบลนครไทย ในฐานะผู้ประเมินและในฐานะที่เป็นหนึ่งในคณะกรรมการพิจารณาผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตามคำสั่งเทศบาลตำบลนครไทย ที่ ๑๙๔/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๙ เป็นเจ้าหน้าที่หรือกรรมการในคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองที่มีเหตุอันมีสภาพร้ายแรง อันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลาง ต้องห้ามมิให้ทำการพิจารณาทางปกครองในการออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติว่า ในกรณีมีเหตุอันใดนอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓

/เกี่ยวกับ...

๕
๒๓

เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่หรือกรรมการในคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครอง ซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลาง เจ้าหน้าที่หรือกรรมการผู้นั้น จะทำการพิจารณาทางปกครองในเรื่องนั้นไม่ได้ วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการ ดังนี้ (๑) ถ้าผู้นั้นเห็นเองว่าตนมีกรณีดังกล่าว ให้ผู้นั้นหยุดการพิจารณาเรื่องไว้ก่อนและแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปชั้นหนึ่งหรือประธานกรรมการทราบ แล้วแต่กรณี (๒) ถ้ามีคู่กรณีคัดค้านว่าผู้นั้นมีเหตุดังกล่าว หากผู้นั้นเห็นว่าตนไม่มีเหตุตามที่คัดค้านนั้น ผู้นั้นจะทำการพิจารณาเรื่องต่อไปก็ได้ แต่ต้องแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปชั้นหนึ่งหรือประธานกรรมการทราบ แล้วแต่กรณี (๓) ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองซึ่งผู้นั้นเป็นกรรมการอยู่มีคำสั่งหรือมีมติโดยไม่ชักช้า แล้วแต่กรณีว่า ผู้นั้นมีอำนาจในการพิจารณาทางปกครองในเรื่องนั้นหรือไม่ วรรคสาม บัญญัติว่า ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๕ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม มาตรา ๑๔ วรรคสอง บัญญัติว่า การยื่นคำคัดค้าน การพิจารณาคำคัดค้าน และการสั่งให้เจ้าหน้าที่อื่นเข้าปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ที่ถูกคัดค้านให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา ๑๕ วรรคสอง บัญญัติว่า ถ้าคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองคณะใดมีผู้ถูกคัดค้าน ในระหว่างที่กรรมการผู้ถูกคัดค้านต้องออกจากที่ประชุม ให้ถือว่าคณะกรรมการคณะนั้นประกอบด้วยกรรมการทุกคนที่ไม่ถูกคัดค้าน วรรคสาม บัญญัติว่า ถ้าที่ประชุมมีมติให้กรรมการผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการที่ไม่ถูกคัดค้าน ก็ให้กรรมการผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ มติดังกล่าวให้กระทำโดยวิธีลงคะแนนลับและให้เป็นที่สุด วรรคสี่ บัญญัติว่า การยื่นคำคัดค้านและการพิจารณาคำคัดค้านให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง กฎกระทรวงฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๑ กำหนดว่า การคัดค้านว่าเจ้าหน้าที่ผู้ใด จะทำการพิจารณาทางปกครองในเรื่องใดไม่ได้ตามมาตรา ๑๓ หรือตามมาตรา ๑๖ ให้คู่กรณีทำคำคัดค้านเป็นหนังสือถึงเจ้าหน้าที่ผู้นั้น โดยระบุข้อคัดค้านพร้อมด้วยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือคัดค้านนั้นด้วย เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๘ ขอให้นายกเทศมนตรีตำบลนครไทยพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงกรณีเทศบาลตำบลนครไทยจัดซื้อรถกระบะเข้าซ่อมไฟฟ้า และได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธร

/อำเภอ นครไทย...

อำเภอนครไทย เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๙ กล่าวโทษนายเอกชัย นายกเทศมนตรี ตำบลนครไทย นายสุกิจ ปลัดเทศบาลตำบลนครไทย นางนงเล็ก แดงหมี่ นักบริหารงานคลัง ๖ และนางสุพัตรา เนียมเครือ เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ๕ ว่าเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่ โดยมีขอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดโดยทุจริต และปลอมเอกสาร หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้ปล่อยลมยางรถยนต์ของนายเอกชัย นายกเทศมนตรี ตำบลนครไทย นายเอกชัยจึงได้ไปร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธร อำเภอนครไทย และมีการดำเนินคดีโดยพนักงานอัยการคดีศาลแขวงพิษณุโลกยื่นฟ้อง คดีอาญาต่อศาลแขวงพิษณุโลก ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีรับสารภาพ ศาลแขวงพิษณุโลกจึง พิพากษาเมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ลงโทษปรับผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๒๐๐ บาท ในระหว่างนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๙ กล่าวหาว่านายเอกชัย นายกเทศมนตรีตำบลนครไทย กับพวกรวมสี่คนดังกล่าว ร่วมกันกระทำการทุจริตต่อหน้าที่ กรณีจัดซื้อรถกระเช้าซ่อมไฟฟ้าต่อนายกเทศมนตรีตำบลนครไทย ขอให้นายกเทศมนตรี ตำบลนครไทยดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ เมื่อพิเคราะห์พฤติการณ์และการกระทำของ ผู้ฟ้องคดีและนายสุกิจ ปลัดเทศบาลตำบลนครไทยแล้ว เห็นว่า ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า นายสุกิจมีเหตุขัดแย้งหรือทะเลาะวิวาทกับผู้ฟ้องคดี คงมีแต่ผู้ฟ้องคดีเพียงฝ่ายเดียว ที่ร้องเรียนและร้องทุกข์กล่าวโทษคดีอาญาแก่นายสุกิจ โดยไม่ปรากฏว่านายสุกิจ ได้มีการกระทำการใดๆ ที่มีลักษณะเป็นการโต้ตอบหรือทะเลาะเบาะแว้งกับผู้ฟ้องคดี แต่อย่างใด ในกรณีเช่นนี้จึงยังฟังไม่ได้ว่า นายสุกิจ ปลัดเทศบาลตำบลนครไทย ในฐานะ ผู้ประเมินและในฐานะที่เป็นหนึ่งในคณะกรรมการพิจารณาผลการประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล ตามคำสั่งเทศบาลตำบลนครไทย ที่ ๑๘๔/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๙ เป็นเจ้าหน้าที่หรือกรรมการในคณะกรรมการ ที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองที่มีเหตุอันมีสภาพร้ายแรง อันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครอง ไม่เป็นกลาง ที่จะต้องห้ามมิให้ทำการพิจารณาทางปกครองในการออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน ให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ก่อนที่นายสุกิจซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของผู้ฟ้องคดี จะประเมินผลงานและคุณลักษณะในการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีตามแบบประเมิน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล ครั้งที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๔๘ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๙) นั้น นายสุกิจและผู้ฟ้องคดีมีปัญหาความขัดแย้งกัน

/อย่างรุนแรง...

อย่างรุนแรงในเรื่องส่วนตัวและหน้าที่ราชการ จนถึงขั้นร้องทุกข์กล่าวโทษซึ่งกันและกัน ต่อพนักงานสอบสวน น่าจะไม่ต้องด้วยข้อเท็จจริง ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีร้องทุกข์กล่าวโทษนั้น เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีปล่อยลมยางรถยนต์ของนายเอกชัย นายกเทศมนตรีตำบลนครไทย นายเอกชัยจึงร้องทุกข์และดำเนินคดีแก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีก็รับสารภาพ ศาลแขวงพิษณุโลกจึงลดโทษลงกึ่งหนึ่ง โดยพิพากษาลงโทษปรับผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๒๐๐ บาท กรณีดังกล่าวเป็นการปกป้องสิทธิส่วนตัวของนายเอกชัย มิใช่การร้องทุกข์กล่าวโทษซึ่งกันและกันในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และมีใช้การกระทำของนายสุกิจแต่อย่างใด เมื่อพิจารณาพฤติการณ์อื่น ๆ ของผู้ฟ้องคดี อันได้แก่ การขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา ที่สั่งการให้จัดส่งเอกสารที่ผู้ฟ้องคดีร้องเรียนเพื่อให้มีการตรวจสอบและวินิจฉัยสั่งการ การไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานในหลายกรณี ประกอบกับผู้ฟ้องคดีเองก็ได้คัดค้านว่า นายสุกิจ ปลัดเทศบาลตำบลนครไทย ในฐานะผู้ประเมินและในฐานะที่เป็นหนึ่งในคณะกรรมการพิจารณาผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล ตามคำสั่งเทศบาลตำบลนครไทย ที่ ๑๘๔/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๙ เป็นเจ้าหน้าที่หรือกรรมการในคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองที่มีเหตุอันมีสภาพร้ายแรง อันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลางตามมาตรา ๑๖ ประกอบกับมาตรา ๑๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๕ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กับกฎกระทรวงฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ การที่นายสุกิจ ปลัดเทศบาลตำบลนครไทย และคณะกรรมการพิจารณาผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาล ประเมินและพิจารณาผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีต่ำกว่าเกณฑ์ที่จะได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน จึงเป็นการใช้ดุลพินิจตามขอบอำนาจหน้าที่ตามสมควรแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีฟังขึ้น สำหรับการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือน นั้น แม้จะได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพิษณุโลก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๕ ซึ่งข้อ ๒๒๕ วรรคสอง กำหนดว่า ในกรณีที่ไม่วางแผนเงินเดือนให้พนักงานเทศบาลผู้ใด ให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งให้

/ผู้นั้นทราบ...

ผู้นั้นทราบพร้อมทั้งเหตุผลที่ไม่เลื่อนชั้นเงินเดือนให้ ข้อ ๓๓๔ กำหนดว่า ให้นำระบบเปิดมาใช้ในการพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือนตามมติคณะรัฐมนตรีที่กำหนดสำหรับข้าราชการพลเรือน ทั้งนี้ ให้นายกเทศมนตรี หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายประกาศรายชื่อผู้ที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีเด่น ในที่เปิดเผยให้พนักงานเทศบาลได้รับทราบโดยทั่วกัน อันเป็นการกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้ประเมินต้องแจ้งการประเมินและผลการประเมินให้ผู้บังคับบัญชาที่ถูกประเมินทราบเป็นรายบุคคลทุกครั้งที่มีการประเมิน เพื่อให้มีการแก้ไขปรับปรุงการปฏิบัติงานและให้เปิดโอกาสให้ผู้บังคับบัญชาที่ถูกประเมินได้ชี้แจงความเห็นหรือขอคำปรึกษาเกี่ยวกับการประเมินและผลการประเมินก่อนมีคำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือน โดยเฉพาะผู้ที่ไม่อยู่ในข่ายได้รับการเสนอเพื่อพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือน ให้มีสิทธิพบผู้บังคับบัญชาได้ทันทีที่รับทราบผลการพิจารณาดังกล่าว ซึ่งจะทำให้การพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือนมีความเป็นธรรม โปร่งใส สามารถอธิบายและตรวจสอบได้ อีกทั้งยังให้โอกาสผู้บังคับบัญชาได้มีโอกาสทราบผลการประเมินเพื่อโต้แย้งหรือปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น อันเห็นได้ว่า การแจ้งการประเมินและผลการประเมิน ตลอดจนการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาเพื่อพิจารณากลับกรองผลการประเมินให้เกิดมาตรฐานและความเป็นธรรมในการใช้ดุลพินิจของผู้บังคับบัญชา เป็นขั้นตอนสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือนก็ตาม แม้จะไม่ปรากฏหลักฐานว่า นายสุกิจได้แจ้งการประเมินและผลการประเมินให้ผู้ฟ้องคดีทราบเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงโต้แย้งผลการประเมินดังกล่าวก่อนออกคำสั่งไม่เลื่อนชั้นเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดีนั้น แต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า เมื่อคณะกรรมการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลมีความเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่สมควรได้รับการเลื่อนชั้นเงินเดือนและเสนอผลการประเมินต่อนายกเทศมนตรีและนายกเทศมนตรีตำบลนครไทยได้มีคำสั่งที่ ๒๗๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ตามความเห็นของคณะกรรมการดังกล่าวทันทีที่ผู้ฟ้องคดีทราบคำสั่งนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ ยื่นอุทธรณ์ผลการประเมินและเลื่อนชั้นเงินเดือนต่อนายกเทศมนตรีตำบลนครไทยว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับความเป็นธรรมในการประเมิน เนื่องจากผู้ประเมินเจตนาคาดคะเนให้ต่ำกว่าปกติ ไม่เป็นไปตามความเป็นจริง ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ซึ่งผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่และมีผลงานสมควรได้รับการเลื่อนชั้นเงินเดือน จึงขอให้พิจารณาสั่งการแก้ไขผลงานประเมินให้ผู้ฟ้องคดีได้รับการเลื่อนชั้นตามปกติที่สมควรจะได้รับจากความดีความชอบที่ได้ปฏิบัติงานมาในรอบครึ่งปีนั้น ต่อมานายกเทศมนตรีตำบลนครไทยได้มีการวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นคำสั่งที่ ๓๓๖/๒๕๕๔

/ลงวันที่ ๑๔...

ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ว่า ไม่มีเหตุเพียงพอที่จะแก้ไขหรือเพิกถอนคำสั่งพิพากษา เพราะ คณะกรรมการประเมินผลงาน ประเมินโดยชอบแล้วและเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการ พนักงานเทศบาลจังหวัดพิษณุโลก เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ของเทศบาลตำบล (พ.ศ. ๒๕๔๕) แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒๔๒ การเลื่อนขั้นเงินเดือน พนักงานเทศบาลให้ดำเนินการตามข้อ ๒๒๔ โดยให้เทศบาลตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในหมวดนี้ และนายกเทศมนตรีเป็นผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้น เงินเดือนพนักงานเทศบาลทุกตำแหน่งตามความเห็นของคณะกรรมการดังกล่าว จึงเห็นควรรยืน ตามความเห็นของคณะกรรมการพิจารณา ยกอุทธรณ์ กรณีถือได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีโอกาสดำเนินการ ได้โต้แย้งและตรวจสอบผลการประเมินดังกล่าวและผู้บังคับบัญชาได้อธิบายเหตุผลให้ผู้ฟ้องคดี ทราบผลการประเมินเพื่อโต้แย้งหรือปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นแล้ว ดังนั้น ลำพังการบกพร่อง ในการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่แจ้งการประเมินและผลการประเมินดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบก่อน ออกคำสั่งไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งไม่ปรากฏเหตุไม่ชอบด้วยกฎหมายประการอื่น ไม่อาจถือได้ว่า กรณีมีสภาพร้ายแรงถึงขนาดจะทำให้คำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนเฉพาะรายผู้ฟ้องคดี ต้องเสียไป เพราะหากศาลพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนเฉพาะรายผู้ฟ้องคดี เพราะเหตุดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีก็เพียงแต่ไปดำเนินการตามขั้นตอนดังกล่าวให้ครบถ้วน เท่านั้น ซึ่งจะไม่มีผลทำให้คำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนเฉพาะรายผู้ฟ้องคดีเปลี่ยนแปลงไป แต่อย่างใด ประกอบกับคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่ง พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่ก็เป็นคำสั่งทางปกครองตาม มาตรา ๓๐ วรรคสอง (๖) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับ (๑) แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต้องให้ผู้ฟ้องคดีมีโอกาที่จะได้ ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนก่อนที่ ผู้ถูกฟ้องคดีจะมีคำสั่งไม่เลื่อนขั้นเงินเดือน จึงเห็นว่าคำสั่งของนายกเทศมนตรีตำบลนครไทย ตามคำสั่งเทศบาลตำบลนครไทย ที่ ๒๗๑/๒๕๔๙ เรื่อง การเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงาน เทศบาลสามัญ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๙ (ครั้งที่ ๑) ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ ที่ไม่เลื่อนขั้น เงินเดือนเฉพาะรายผู้ฟ้องคดีเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งเทศบาลตำบลนครไทย ที่ ๒๗๑/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ เรื่อง การเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาล

/สามัญ...

25/27

สามัญประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ (ครั้งที่ ๑) เฉพาะรายผู้ฟ้องคดี โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ ทั้งนี้ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการเพื่อให้มีคำสั่งเกี่ยวกับการเลื่อนชั้นเงินเดือน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙ (ครั้งที่ ๑) เฉพาะรายผู้ฟ้องคดีเสียใหม่ให้ถูกต้องตามกฎหมายภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก นั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกฟ้อง

นายพนพล เสงเจริญ *พณ* → ตุลาการเจ้าของสำนวนและ
ตุลาการหัวหน้าแผนกคดีสิ่งแวดล้อม ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด
ในศาลปกครองสูงสุด

นายสมรรถชัย วิศาลาภรณ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายประวิตร บุญเทียม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชาย เอ็มโอช
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชัย วัฒนการุณ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

Handwritten signature

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายอนนท์ อติเรกสมบัติ

